

ESPECTACLE

ABRAÇA'M FINS QUE M'ADORMI

DE CESC COLOMINA

Del 29.04 al 24.05.2026

De dimecres a dissabte, 19.30 h. Diumenge, 18 h
SALA DE DALT

SINOPSI

Hi ha moments que es queden suspesos en l'aire, com la lluna nova, invisible però present. Això és el que sent en Marcel, un jove atrapat entre els seus silencis i les preguntes no formulades. En una tarda qualsevol, el seu món canvia. Unes paraules, un gest, un cafè... i en Teo, un noi que, sense avisar, apareix al seu món. A través d'una conversa aparentment senzilla, en Marcel es retroba amb la seva infantesa, la por de ser vist i el desig de ser estimat.

La història d'en Marcel no és la d'un amor simple, ni la d'una trobada casual. És la història d'un despertar, d'un desig amagat, d'una veritat desconeguda que es fa visible només quan ens atrevim a mirar més enllà del que coneixem.

Amb la voluntat constant de promoure la nova dramatúrgia catalana, la Sala Beckett estrena *Abraça'm fins que m'adormi*, un dels primers textos del jove dramaturg i escenògraf **Cesc Colomina**. Un monòleg íntim i poètic sobre l'amor primerenc, la memòria i el valor d'atrevir-se a sentir. Un intent d'entendre com estimem quan ningú ens n'ha ensenyat. Una història viva i tremolosa, per qui alguna vegada ha volgut desaparèixer... o ser abraçat fins a adormir-se.

Durada: 1 h 10 min

Fotografia: Kiku Piñol

FITXA ARTÍSTICA

Autoria: **Cesc Colomina**
Direcció: **Guillem Sánchez Garcia**

Repartiment: **Roc Bernadí**
Veu en off: **Anna Alarcón**

Escenografia: **Cesc Colomina**
Il·luminació: **Mireia Sintès**
Vestuari: **Marc Udina**
So: **Iker Rañé**
Moviment: **Anna Rubirola**
Fotografia i vídeo promocional: **Kiku Piñol**
Dibuixos: **Federico García Lorca**
Ajudant de direcció: **Laia Nogueras**
Ajudant de vestuari: **Oriol Prat**
Assistent de so: **Magí Coma**

Una producció de la Sala Beckett
Amb la col·laboració de la Universitat Oberta de Catalunya

El llibre d'*Abraca'm fins que m'adormi* de Cesc Colomina està disponible a la taquilla de la Beckett per 15 €.

TEXT D'AUTOR

Abraça'm fins que m'adormi és la peça que tanca la trilogia anomenada *Aurora*. Una trilogia que va néixer fa tres anys amb la voluntat de respondre una única pregunta: què és el que ens travessa a la joventut actual, a la segona dècada del segon mil·lenni.

Si *Com em recordes* (2023) se centrava en l'amistat i *No t'enamoris de mi* (2024) en les relacions sexoafectives, amb *Abraça'm fins que m'adormi* (2025) he volgut investigar la família i com un fet que succeeix a la infància pot arrossegar i condicionar profundament la personalitat.

A través del personatge d'en Marcel, un únic actor sosté el relat i ens acosta a una experiència marcada per la confusió, la por i la dificultat de comprendre què ha passat. La peça no busca recrear els fets, sinó explorar com aquests queden al cos i a la memòria, i com condicionen la manera d'estar al món.

Alhora, l'obra també parla del desig i de les diferents formes d'estimar: l'amor en l'amistat, l'amor dins la família i l'amor vinculat a la passió. Maneres d'estimar que conviuen, es confonen o es trenquen, i que formen part del procés de créixer i de reconstruir-se.

En aquest sentit, la paraula i l'expressió artística esdevenen una eina per entendre allò que costa de dir. La peça incorpora una mirada propera a la poesia, no com a recurs estètic, sinó com una forma d'apropar-se a una realitat que sovint es resisteix a ser explicada de manera directa.

El format de monòleg respon a aquesta voluntat de proximitat. Sense artificis, amb la paraula i la presència com a eix, l'obra construeix un espai íntim on l'espectador pot escoltar i acompanyar el personatge.

El títol, *Abraça'm fins que m'adormi*, parla d'una necessitat essencial: la de sentir-se segur i cuidat.

Aquesta obra no pretén donar respostes, sinó obrir un espai de reflexió i contribuir, des del teatre, a trencar el silenci.

Cesc Colomina
Dramatúrgia

ALTRES ESPECTACLES

07 i 08.05.2026

CHAH / BADAN (POU / COS)

de **Mahsa Mohebbi**

Direcció: **Hossein Zoghi**

Amb **Mireia Illamola**

Una producció de NO CALLAREM

Del 15.05 al 14.06.2026

DINAMARCA

de **Lluïsa Cunillé**

Direcció: **Albert Arribas**

Amb **Pere Arquillué** i **Imma Colomer**

Una producció de la Sala Beckett i Bitò

De l'01.07 al 02.08.2026

EL NÚMERO SETZE DELS ARCANS MAJORS

d'**Oriol Puig Grau**

Amb **Lluïsa Castell**, **Mariona Pagès**, **Alba Pujol** i **Laura Roig**

Una producció de la Sala Beckett i el Grec 2026 Festival de Barcelona

TEXT DE DIRECCIÓ

Una cosa que als gais ens encanta fer és relatar-nos, construir narratives sobre les nostres existències que incideixin en el trauma, que juguin amb el llindar de l'armari i si les podem localitzar als Estats Units d'Amèrica doncs encara millor. No voldria criticar qui ho fa perquè la necessitat quasi cultural de fer-ho em sembla que és evident. Només voldria deixar clar que l'obra que estàs venint a veure en principi no intenta ser això. Més aviat és un *coming of age* que voldria ser trist i alhora alegre com ho és existir, tenir un cos o poder tenir una veu que digui: aquest soc jo. Potser hi ha un camí transitable entre el trauma paralitzant i el cinisme incòmode. I tinc la sensació que per poder ser un subjecte recobrat gràcies a la paraula, com ho va ser Sant Agustí (ostres), cal que abracem qui érem i qui somiàvem ser llavors. I això intentem fer en aquesta funció. Perquè quan jo amb quinze anys escoltava, per exemple, Txarango, sense sentir *cringe*, segurament ho podia fer perquè sentia la força del desig i del futur allà reunits sense intuir com de lamentable el futur podria arribar a ser. Per això em pot fer vergonya i no, recordar qui era jo quan era adolescent. Jo no vull ser permanentment aquell adolescent ingenu perquè també seria dolorós. Però tampoc vull viure pensant que ser honestament lliure avui no vol dir també saber-me retrobar amb qui jo era en aquell moment. És precisament quan miro aquell Guillem entregat confusament a la causa de la vida quan penso que el que ens cal és estar disposats a entregar-nos totalment a allò que per cadascú llibertat vulgui dir. I no tinc clar que hi hagi d'haver res en el fet que els anys passin que justifiqui que el desig hagi de quedar enrere.

Guillem Sánchez Garcia
Director

Consulta tota la nostra programació a www.salabeckett.cat
T. 93 284 53 12 / info@salabeckett.cat

Segueix-nos a les xarxes:

TEMPORADA
2025/26

AMB EL SUPORT DE

Barcelona

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

 MINISTERIO
DE CULTURA

 DIRECCIÓN GENERAL
DE ARTES ESCÉNICAS Y MÚSICA

AMB LA COL-LABORACIÓ DE

 UOC Universitat Oberta
de Catalunya

AMB EL PATROCINI DE

 ESTRELLA
DASH

 el Periódico

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia